

[Aksel Larsen.]

anden Side synes jo Venstre at være saa altruistisk, at til Trods for, at det klart er blevet dem bevidst, at de vil have partipolitisk Fordel af at faa den nye Grundlov gennemført og slippe for den gamle, vil de alligevel ikke levere det Antal Vælgere, man fra anden Side opfordrer dem til.

Ja, det forekommer mig, at det vilde have været bedre, hvis den nye Grundlov i sig selv var saa god, saa demokratisk, var et saa stort Fremskridt, saa man overhovedet ikke behøvede at spekulere over disse 45 pCt. Det vilde have været bedre, hvis Grundloven var af en saadan Art, at det var en ren Selvfølgelighed, at det aldeles overvejende Flertal af Folketingsvælgere ikke alene ønskede den gennemført, men ogsaa var saa interesseret i dens Gennemførelse, i denne Forandring af Grundloven, at de vilde møde frem og stemme paa Folkeafstemningsdagen.

Der har ganske vist været en eneste af de hidtidige Ordførere, der har ment, at saa interesseret burde Vælgere være. Det var det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som med et lyrisk Sving over sin Tale sagde, at ingen kan bestride, at denne Grundlov opfylder de Krav, Demokratiet gennem Tiderne har stillet til Forfatningen. Det er jo den Slags Lyrik, man kan komme frem med her, men det lokker man jo ikke nogen til Afstemningen med.

Grundloven er jo ikke saa god. Det har vi faaet at vide endogsaa af Socialdemokratiets ærede Ordfører, der her meget sagkyndigt har gjort Rede for forskellige Mangler. Han fandt f. Eks., at det var en Mangel ved det Grundlovsforslag, vi nu skal vedtage for anden Gang her paa Rigsdagen, at der er denne Bestemmelse om de 45 pCt. i den. Han sagde det ikke direkte, men han beklagede meget stærkt, at denne Paragraf fandtes i den gamle, endnu gældende, Grundlov og kunde udsætte den nye Grundlov for at strande. Jeg kan ikke opfatte dette anderledes, end at det ogsaa maa være en Kritik af, at der med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Medvirkning er kommet en ganske tilsvarende Bestemmelse ind i det nye Grundlovsforslag.

Endvidere fandt det ærede Medlem, at det var for saa vidt en Mangel ved Grundloven, at man talte faktisk om Retten til Understøttelse og Retten til Hjælp, men ikke om det, som jo var ulige vigtigere, Retten til Arbejde. Ja, det kan siges, men jeg er jo, som jeg tidligere har sagt, ganske enig med det ærede Medlem om, at Arbejdsløsheden skal man nu ikke forestille sig at man faar

afskaffet, saa længe det privatkapitalistiske System med privat Ejendomsret til Produktionsmidlerne eksisterer.

Saa giver det ærede Medlem imidlertid Foranledning til, at man beskæftiger sig lidt nærmere med dette eller rettere sagt med det ærede Medlems „Døds klokke“ og det ærede Medlems Opfattelse af Privatejendomsretten. Som jeg sagde før: Da vi diskuterede disse Spørgsmaal i den gamle Rigsdag, da maatte jeg i Overensstemmelse med min Opfattelse naturligvis gaa herop paa Talerstolen og sige, at jeg var ganske enig i det ærede Medlems Opfattelse af disse Ting, saadan som det ærede Medlem doerede den herfra. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem nu gør sine Udtalelser, sit Standpunkt til Genstand for en Fortolkning, som jeg ikke kan tiltræde, og som desuden maa forekomme ethvert nogenlunde fornuftigt Menneske saare mærkværdig.

Det ærede Medlem siger, at han og Socialdemokratiet er fortsat selvfølgelig af den Opfattelse, at Socialismen skal gennemføres, og dette kan kun ske ved, at Privatejendomsretten ophæves. Heri er intet nyt, siger det ærede Medlem, og man behøver aldeles ikke at kaste sig over ham. Dernæst paapeger han, at dette skal ifølge Socialdemokratiets Opfattelse ske paa den Maade, som staar i det nye Grundlovsforslag, at Ekspropriation kan kun finde Sted efter Lov og mod fuld Erstatning. Ja, jeg skal holde mig saa langt nede ved Jorden som muligt, men hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sælger mig en Fyldepen og jeg betaler ham denne Fyldepens Værdi, vil jeg nok have at vide, om det ærede Medlem saa er blevet meget fattigere. Jeg tror det ikke!

Jeg synes, at det er noget haarrejsende noget, dette med, at man vil afskaffe Privatejendomsretten, men mod fuld Erstatning til Kapitalisterne. Det kan kun have en nogenlunde fornuftig Mening, hvis man forestiller sig en Ordning, hvorved disse Kapitalister skal have Erstatningen udbetalt i Penge — det vil jo blive en fantastisk Inflation —, og dernæst, at det ved Lov skal forbydes dem at erhverve Produktionsmidler for de Penge, de skal have betalt, men de skal æde og drikke dem op! Kun med den Indskrænkning er der overhovedet en lille Smule Mening i det, og derfor er det jeg siger, at det synes, som om det ærede Medlem og jeg er kommet noget langt fra hinanden under Valgkampen. (Statsministeren [Staauning]: Det var da godt!). Den højtærede Statsminister siger: Det var da godt. Den Opfattelse maa Statsministeren gerne